

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Ε.Μ.Π. 13/9/2011

Τον τελευταίο χρόνο έχουμε όλοι γίνει μάρτυρες μιας άνευ προηγουμένου επίθεσης στην ακαδημαϊκή κοινότητα από την κυβέρνηση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Τόσο οι φοιτητές, όσο και οι καθηγητές, οι μεταπτυχιακοί, οι διδακτορικοί και το διοικητικό προσωπικό παρουσιάζονται ως κοινός εγκληματίας που λυμαινονται το Πανεπιστήμιο και το καταστρέφουν. Η εκστρατεία δυσφήμισης έχει προφανή στόχο την απαξίωση του ελληνικού δημοσίου Πανεπιστημίου, τον εκφυλισμό των οργάνων που το συναποτελούν και εν τέλει την υποβάθμιση του κύρους των Ιδρυμάτων μας.

Απώτερος σκοπός όλων αυτών ήταν η ψήφιση ενός νόμου για την ελληνική Τριτοβάθμια Εκπαίδευση που αν μη τι άλλο αλλάζει πολλά πράγματα στον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα Πανεπιστήμια και τα Τεχνολογικά Ιδρύματα. Είτε κάποιος βλέπει τις αλλαγές αυτές με καλό μάτι, είτε τις αφορίζει, μονάχα ένα είναι σίγουρο: ότι σε καμία φάση της διαδικασίας διαμόρφωσης του νομοσχεδίου δεν συμμετείχε η πανεπιστημιακή κοινότητα. Ο διάλογος, για την ηγεσία του υπουργείου παιδείας είναι μάλλον μια ωραία λέξη σε μια έκθεση ιδεών μαθητή Λυκείου, αλλά στην ουσία τίποτα παραπέρα. Ουδέποτε στην όλη διαδικασία δεν ακούστηκε η γνώμη των φοιτητών. Κανείς από εμάς δεν παριστάνει ότι γνωρίζει τα πάντα, αλλά όταν πρόκειται για το Πανεπιστήμιο, δεν υπάρχει κανείς που να το βιώνει περισσότερο στο πετσί του. Τα κενά της διδασκαλίας, οι ελλείψεις στον υλικοτεχνικό εξοπλισμό και τα προβλήματα στη λειτουργία του Πανεπιστημίου για κάποιους είναι νούμερα και στατιστικές, για τον φοιτητή, όμως, είναι καθημερινότητα. Στη λογική αυτή, δεν μπορούμε να καταλάβουμε με ποιόν τρόπο ο νόμος αυτός θα αναβαθμίσει τα Πανεπιστήμια, όταν οι συντάκτες του δεν έχουν ιδέα για τα προβλήματα που καλούνται να διορθώσουν.

Παρόλα αυτά, εμείς, ως Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. Ε.Μ.Π αντιμετωπίζουμε τόσο αυτόν, όσο και όλους τους προηγούμενους νόμους για την Παιδεία κριτικά. Στηρίζουμε τα θετικά σημεία, στηλιτεύουμε τα κακώς κείμενα και προτείνουμε λύσεις στα προβλήματα του φοιτητή. Μακριά από το στείο αρνητισμό και την μικροκομματική πολιτική, εκφράζουμε το υγιές κομμάτι του φοιτητικού συνδικαλισμού. Το κομμάτι που, μέσα από τον αγώνα του τόσα χρόνια, εκφράζει τη βούληση των φοιτητών, καταδικάζει τη διαπλοκή και την αδιαφάνεια και αποστρέφεται όλους αυτούς που πραγματικά αποσυναρμολογούν τα πανεπιστήμιά μας. Διακηρύττουμε σε όλους τους τόνους και προς κάθε κατεύθυνση ότι δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να μας συκοφαντεί, να υποθηκεύει τις σπουδές μας και να καταστρέφει το Πανεπιστήμιο στο οποίο θα

σπουδάσουν τα παιδιά μας.

Πιο συγκεκριμένα πάνω στο νόμο διαπιστώνουμε τα εξής:

Συμβούλιο Διοίκησης: Εισάγει το συμβούλιο διοίκησης, που αποτελείται από 8 εσωτερικά μέλη (καθηγητές), 6 εξωτερικά μέλη και 1 φοιτητή. Τα 8 εσωτερικά μέλη εκλέγονται από τα μέλη ΔΕΠ με ταξινόμική ψήφο, ενώ οι 6 εξωτερικοί διορίζονται από τους υπόλοιπους 9 και θα πρέπει να είναι πρόσωπα κοινωνικώς αναγνωρισμένα στα διοικητικά, οικονομικά, πολιτιστικά ή την πολιτική (!). Επίσης δεν θέτει φραγμούς για άτομα με βαθμό συγγένειας. Ο ένας φοιτητής εκλέγεται από κοινό ψηφοδέλτιο. Αντιλαμβανόμαστε για πόσο χαμηλή συμμετοχή των φοιτητών μιλάμε όταν πρόκειται για ένα άτομο από ολόκληρο ίδρυμα. Αυτό το Συμβούλιο Διοίκησης υπερσυγκεντρώνει εξουσίες σε βαθμό που δημιουργεί έλλειμμα δημοκρατίας στο πανεπιστήμιο. Με απλά λόγια, άπαξ και οριστεί το Συμβούλιο δεν ελέγχεται από κανένα όργανο του πανεπιστημίου, δεν λογοδοτεί πουθενά, ενώ έχει τη δυνατότητα να καθαιρεί πρυτάνεις, να διορίζει κοσμήτορες και να διαχειρίζεται τα οικονομικά του ιδρύματος. Εμείς, ως Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ., πάντα θεωρούσαμε ότι το Πανεπιστήμιο θα έπρεπε να συνδεθεί με την κοινωνία και τις εξελίξεις. Έτσι προτείναμε να συγκροτείται ένα συμβούλιο, με γνωμοδοτικό χαρακτήρα, από ανθρώπους τις αγοράς εργασίας και επιστήμονες του εξωτερικού. Κάτι τέτοιο θα βοηθήσει το ίδρυμα να συνδεθεί με τους παραγωγικούς κλάδους και τις διεθνείς εξελίξεις στην επιστήμη. Είναι, όμως, κάτι τελείως διαφορετικό να πούμε ότι οι άνθρωποι αυτοί θα έχουν θέσεις διοίκησης σε ένα ίδρυμα για τη δομή του οποίου δεν γνωρίζουν τίποτα.

Όριο φοίτησης: Αρχικά εισάγονται 2 μορφές σπουδών: οι κανονικοί φοιτητές με $n+2$ χρόνια για την λήψη του πτυχίου τους και οι φοιτητές μερικής φοίτησης με 2 n χρόνια (όπου n τα ελάχιστα έτη σπουδών για τη λήψη πτυχίου, με βάση το πρόγραμμα σπουδών της σχολής). Σύμφωνα με το νόμο, μερικής φοίτησης θεωρείται ο φοιτητής που εργάζεται αποδεδειγμένα τουλάχιστον 20 ώρες την εβδομάδα. Εδώ αρχίζουν οι ενστάσεις μας: Όταν η ανεργία στους νέους αγγίζει το 40%, αλλά και η μαύρη εργασία κυριαρχεί, ποιός φοιτητής δουλεύει νομότυπα, δηλαδή με ένσημα; Τι πειστήρια θα προσκομίσει ο φοιτητής ότι εργάζεται; Τι θα κάνουν οι φοιτητές που κατά την εγγραφή τους δεν εργάζονται αλλά αποφασίζουν να δουλέψουν στη μέση του εξαμήνου; Τι θα συμβεί αν σταματήσει κάποιος να εργάζεται στην πορεία; Θέση της Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. είναι ότι το όριο φοίτησης που τίθεται είναι πολύ μικρό, αν αναλογιστεί κανείς ότι πολύ λίγες σχολές έχουν αυτή τη στιγμή μέσο όρο αποφοίτησης κάτω από $n+2$ χρόνια. Θεωρούμε λοιπόν ότι το όριο φοίτησης πρέπει να παραμείνει στα 2 n χρόνια, ως έχει. Άλλωστε, για να μην κρύβεται κανείς πίσω από το δάκτυλό του, η κυβέρνηση αντί να συκοφαντεί τους «τεμπέληδες» φοιτητές, καλά θα κάνει να φροντίσει ώστε όλοι οι φοιτητές να έχουν μια καρέκλα να κάτσουν στο

αμφιθέατρο, να υπάρχουν εργαστήρια που να μας χωράνε όλους και καθηγητές να μας διδάξουν. Εμείς είμαστε εδώ για να σπουδάσουμε και δεν δεχόμαστε η αμέλεια του κράτους και η υποχρηματοδότηση να μας διώχνει από τις αίθουσες διδασκαλίας.

Εκπροσώπηση των φοιτητών: Καταργείται στην ουσία η εκπροσώπηση των φοιτητών, καθώς δεν υπάρχει κανείς φοιτητής στη Γενική Συνέλευση και το Διοικητικό Συμβούλιο της Σχολής, στα όργανα δηλαδή μέσα από τα οποία περνάνε οι προτάσεις και βελτιώνεται η ακαδημαϊκή καθημερινότητα. Ακόμα και εκεί που υπάρχει εκπροσώπηση, όμως, αυτή περιορίζεται σε έναν φοιτητή από ολόκληρο το ίδρυμα (προπτυχιακό, μεταπτυχιακό ή υποψήφιο διδάκτορα). Φιμώνεται έτσι ο φοιτητής και τελικά δεν έχει κανέναν λόγο στα θέματα που τον αφορούν. Επειδή έχουμε μάθει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε το εξής: Σε καμία περίπτωση δεν ενδιαφέρει την Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. Ε.Μ.Π. να διοικήσει το Ίδρυμα. Δεν είμαστε εδώ για να ασκούμε εξουσία, αλλά για να μορφωθούμε. Διεδικούμε μόνο ένα πράγμα, και αυτό για μας είναι αδιαπραγμάτευτο. Θέλουμε να ακούγεται η φωνή του φοιτητή στα ζητήματα που τον αφορούν: στο πρόγραμμα σπουδών, στις συνθήκες φοίτησης, στην ακαδημαϊκή του κατάρτιση.

Κύκλοι Σπουδών: Δίνεται η δυνατότητα εισαγωγής τριετούς κύκλου σπουδών. Η Ελλάδα τόσα χρόνια φημιζόταν για το θεωρητικό υπόβαθρο των σπουδών της. Δεν είναι δυνατόν λοιπόν, όταν σε όλη την Ευρώπη τα πανεπιστήμια έχουν αρχίσει να κινούνται προς την καθιέρωση ενός αδιάσπαστου κύκλου σπουδών και καταργούν τα 3+2 χρόνια και 4+1 χρόνια, εμείς να κινούμαστε προς την αντίθετη κατεύθυνση κάνοντας ένα τεράστιο πισωγύρισμα. Θεωρούμε τελείως λάθος την καθιέρωση των τριετών κύκλων σπουδών διότι έτσι μόνο εκπτώσεις θα γίνουν στο πρόγραμμα σπουδών μας. Ταυτόχρονα, ζητάμε επιτέλους την ιστίμηση του πτυχίου μας με Master, μέσα από 5ετή ενιαίο και αδιάσπαστο κύκλων σπουδών. Είναι παράλογο ένας απόφοιτος του Ε.Μ.Π. να αναγνωρίζεται επαγγελματικά και εργασιακά ως κάτοχος Master σε ολόκληρο τον κόσμο εκτός από τη χώρα μας. Τη στιγμή, μάλιστα, που αναγνωρίζονται στην Ελλάδα εργασιακά και επαγγελματικά ως κάτοχοι Master οι απόφοιτοι 5ετους φοίτησης από το εξωτερικό. Και πάνω σ' αυτά έρχεται να προστεθεί η δυνατότητα να εισαχθούν σε πανεπιστημιακές σχολές φοιτητές των ΙΕΚ, εξεταζόμενοι σε 2 μόνο μαθήματα.

Χρηματοδότηση: Η υποχρηματοδότηση είναι ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα του ελληνικού πανεπιστημίου και όσο κι αν θέλουν κάποιοι να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη από αυτό, δεν παύει να αποτελεί αδιαπραγμάτευτη διεκδίκησή μας: αύξηση της κρατικής επιχορήγησης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στο 5% επί του Α.Ε.Π.. Αύξηση, ώστε να καλύπτει πλήρως όλες τις λειτουργικές ανάγκες των ελληνικών Πανεπιστημίων. Πόσο μάλλον τώρα που, σύμφωνα με το νέο νόμο, το πανεπιστήμιο επιβαρύνεται με τα έξοδα της σίτισης και της στέγασης των φοιτητών.

Εμείς, ως Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ., ζητάμε την νομική κατοχύρωση της παραπάνω κρατικής χρηματοδότησης όπως επίσης και την αλλαγή της διάταξης για τα συγγράμματα. Το σύγγραμμα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας και σε καμία περίπτωση δεν έχουμε την πολυτέλεια να αντικαταστήσουμε τα βιβλία μας με εκτυπωμένες σελίδες ηλεκτρονικών σημειώσεων. Σε όλο τον κόσμο οι χώρες που ταλαιπωρούνται από μια οικονομική κρίση σαν τη δικιά μας, επενδύουν στην παιδεία για να βγουν από αυτήν. Έχει έρθει ο καιρός η κυβέρνηση να υιοθετήσει την πρακτική αυτή και να σταματήσει τις περικοπές στις βασικές ανάγκες της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Ταυτόχρονα, με ικανοποίηση αντιμετωπίζουμε το γεγονός ότι, επιτέλους και στην Ελλάδα, δίνεται η δυνατότητα της ιδιωτικής χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων. Μιας χρηματοδότησης, όμως, που σε αντίθεση με όσα ορίζει ο νέος νόμος, μόνο συμπληρωματικά πρέπει να λειτουργεί και όχι για την κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών των Σχολών. Ταυτόχρονα, η όποια ιδιωτική πρωτοβουλία θα πρέπει να ελέγχεται από τα δημοκρατικά εκλεγμένα όργανα του εκάστοτε ιδρύματος και όχι από διορισμένους εξωπανεπιστημιακούς παράγοντες.

Ως Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. οφείλουμε να εκφράσουμε την ικανοποίησή μας για μια ακόμα πτυχή του νέου νόμου. Έχουμε από καιρό εντοπίσει την ανάγκη χορήγησης άτοκων δανείων σε φοιτητές με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Η αποπληρωμή των δανείων αυτών θα ξεκινάει μετά την έναρξη της επαγγελματικής δραστηριότητάς τους. Κακά τα ψέματα, υπάρχουν οικογένειες που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν οικονομικά στα έξοδα που συνεπάγεται η φοίτηση τους παιδιού τους σε άλλη πόλη, οπότε τώρα δεν θα αναγκάζονται να πληρώνουν έντοκα δάνεια σε τράπεζες. Στο ίδιο μήκος κύματος καθιερώνονται οι ανταποδοτικές υποτροφίες. Μια διεκδίκηση της Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. με στόχο την αξιοποίηση των φοιτητών για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών του ιδρύματος. Έτσι, οι φοιτητές που έχουν ανάγκη τα χρήματα δεν θα χρειάζεται να καταφεύγουν στην ανασφάλιστη εργασία ή να εργάζονται έναντι πολύ μικρής αμοιβής.

Αξιολόγηση: Όταν μιλάμε για αξιολόγηση, αναφερόμαστε σε αξιολόγηση του εκάστοτε ιδρύματος πάνω σε 4 βασικούς πυλώνες: το πρόγραμμα σπουδών, την υλικοτεχνική υποδομή, την έρευνα και το καθηγητικό δυναμικό. Πρόκειται για μια διαδικασία που πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του πανεπιστημίου, καθοριστικό διαγνωστικό όργανο για τις παθογένειες που αντιμετωπίζει αλλά και απαραίτητο εργαλείο για την βελτίωση του Ιδρύματος. Αναφερόμαστε σε εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση από φοιτητές, καθηγητές και εξωπανεπιστημιακούς, με την εξωτερική αρχή αξιολόγησης να μην έχει καμία σχέση συμφέροντος με το υπό αξιολόγηση ίδρυμα. Ο νόμος για την αξιολόγηση, που υπάρχει, δεν έχει εφαρμοστεί ουσιαστικά σε κανένα ίδρυμα με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε πολλά βήματα πίσω

από τα υπόλοιπα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Θεωρούμε ότι η αξιολόγηση πρέπει να εφαρμοστεί στη λογική της ανάδειξης των προβλημάτων των σχολών και της ενίσχυσης των αδυναμιών τους και σε καμία περίπτωση στη λογική της τιμωρίας όσων σχολών δεν φέρνουν καλά αποτελέσματα. Ειδικότερα, διαφωνούμε με το γεγονός ότι ο νόμος συνδέει την αξιολόγηση με την χρηματοδότηση των βασικών αναγκών του ιδρύματος. Αντίθετα εμείς ζητάμε να εξασφαλίζουν τα ιδρύματα μόνο επιπρόσθετους πόρους, μέσω της αξιολόγησης. Πέρα από αυτό, μπορούμε να πούμε ότι αναγνωρίζουμε την ικανοποίηση των αιτημάτων μας στην πτυχή της αξιολόγησης του νέου νόμου.

Άσυλο: Όσον αφορά το ζήτημα του άσυλου, η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. έχει εκφραστεί ξεκάθαρα μέσα από την πρόταση παιδείας της που εκδόθηκε την περασμένη χρονιά. Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών, η ακαδημαϊκή διδασκαλία, η έρευνα και η συνδικαλιστική δράση είναι έννοιες σεβαστές από όλους και προστατεύονται. Καμία δημόσια Αρχή δεν θα μπορεί να επέμβει ή να ασκήσει οποιασδήποτε μορφής δίωξη στους φοιτητές και το ακαδημαϊκό προσωπικό οποιουδήποτε ανωτάτου Ιδρύματος που ασκεί τις ανωτέρω δραστηριότητες. Η προσέγγιση του θέματος αυτού από την κυβέρνηση δεν μας καλύπτει, καθώς δεν αναφέρεται τίποτα σχετικά με την συνδικαλιστική δράση εντός των ιδρυμάτων. Αυτή η «παράληψη» αφήνει εμφανώς παράθυρο στην νομοθεσία, περί παρεμπόδισης Γενικών Συνελεύσεων αλλά και της εφαρμογής των αποφάσεων αυτών. Για τον λόγο αυτό είμαστε ξεκάθαρα ενάντια στη διάταξη για το άσυλο.

Με λίγα λόγια, συνολικά ο νέος νόμος περιλαμβάνει τόσο θετικές όσο και αρνητικές διατάξεις. Στην κρίσιμη αυτή συγκυρία καλείται σύσσωμη η φοιτητική κοινότητα να αντιδράσει σε όσα μέτρα υπονομεύουν τη σωστή λειτουργία των Πανεπιστημίων μας. Κάτι τέτοιο θα καταστεί δυνατό μέσα από δράσεις, στις οποίες πιστεύουμε ότι οφείλει να πρωτοστατήσει σύσσωμη η Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ.. Αναλυτικότερα, προτείνουμε συμμετοχή σε δυναμικές κινητοποιήσεις, διοργάνωση παραστάσεων διαμαρτυρίας, δημιουργία καμπάνιας ενημέρωσης του κόσμου μέσω των social media, δυναμική εκπροσώπηση στα Μ.Μ.Ε., διανομή φυλλαδίων στις Σχολές και σε διάφορα σημεία της Αθήνας.

Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ στα πλαίσια της δράσης της ενάντια στο νόμο την Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου, αντιτιθέμενη στην προσπάθειά του να φιμώσει το φοιτητή, διοργάνωσε **συμβολική καθιστική διαμαρτυρία σε 13 πόλεις σε όλη την Ελλάδα**, ενώ την Δευτέρα 12 Σεπτεμβρίου, διένειμε στην πλατεία Γαρδένιας Ζωγράφου **φυλλάδια με ενημερωτικό χαρακτήρα σχετικά με το νέο νόμο και τις πραγματικές διαστάσεις που αυτός φέρνει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση**. Η ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Χημικών Μηχανικών συμμετείχε ενεργά σε όλα τα παραπάνω.

Ως Δ.Α.Π.-Ν.Δ.Φ.Κ. Χημικών Μηχανικών δεν πρόκειται να κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω στα θέματα που αφορούν τους Φοιτητές. Πιστεύουμε ότι σε αυτήν τη φάση πρώτο μέλημα των φοιτητών είναι η διεξαγωγή της εξεταστικής περιόδου. Εξάλλου, στο δρόμο μπορούμε και έχουμε όλου χρέος να βγούμε ενάντια στον εκπαιδευτικό μεσαίωνα που ο νέος νόμος επιβάλλει, αλλά με Ανοιχτή Σχολή... Πιστεύουμε, τέλος, ότι το φοιτητικό κίνημα για να λειτουργήσει συντονισμένα, να εκφράσει τη συνολική αντίθεση του φοιτητικού κόσμου απέναντι στο νόμο αλλά και να δημιουργηθούν ευρύτερες συμμαχίες, πρέπει να ανασυνταχτεί. Για αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η άμεση διεξαγωγή Πανσπουδασικού Συνεδρίου και επανασύσταση του Κ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Ε.

Με βάση το παραπάνω σκεπτικό, αποφασίζουμε:

- **Ανοιχτή Σχολή** και ομαλή διεξαγωγή της εξεταστικής περιόδου.
- Επόμενη Γενική Συνέλευση την δεύτερη Τετάρτη μετά την έναρξη των μαθημάτων. Καμία Γενική Συνέλευση μέσα στην εξεταστική.
- Συμμετοχή του Φοιτητικού Συλλόγου στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη 15/9/2011.
- Απόσυρση του νέου νόμου και έναρξη πραγματικού διαλόγου για τα θέματα της Παιδείας.
- Άμεση διεξαγωγή Πανσπουδαστικού Συνεδρίου και επανασύσταση του Κ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Ε. ώστε το φοιτητικό κίνημα να λειτουργήσει συντονισμένα και να εκφράσει τη συνολική αντίθεση του στο νόμο.
- Διανομή φυλλαδίων για την ενημέρωση των πολιτών και των φοιτητών για τις πτυχές και τις επιπτώσεις του νέου νόμου, το Σάββατο 17/9/2011 στις 12.00 στο Σύνταγμα.
- Πλήρη αναγνώριση του πτυχίου μας ως Master, ενιαίας πενταετούς φοίτησης.

ΔΑΠ-ΝΔΦΚ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ